

Автор Иван Груйкин, адвокат

Таксите за вписванията са жестоки и... незаконни

Колкото повече анализираме провала на съдебната реформа, толкова повече се убеждаваме, че един от основните проблеми е свързан с уникалния управленски манталитет, липсата на компетентност и чувство за отговорност, настойчиво демонстрирани от плеядата висши чиновници в Министерството на правосъдието.

Христоматиен пример в това отношение е действащата Тарифа за държавните такси, събирани от Агенцията по вписванията (обн. „Държавен вестник“, бр.94 от 25 ноември 2005 г., изм. „Държавен вестник“, бр.105 от 22 декември 2006 г.), и позицията на правосъдното министерство по повод възраженията на граждани и граждански организации срещу нея.

Правните „достойнства“ на въпросната тарифа са очевидни за всеки непредубеден юрист. Тя е в явно противоречие с разпоредбата на чл.2, ал.2, т.3 от Закона за държавните такси, според която „простите такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата“.

